

ภาษีมรดก

กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ผู้ที่ได้รับมรดกเป็นผู้เสียภาษี โดยมีได้มีการจัดเก็บภาษีกจากกองมรดกโดยตรง ดังนั้นผู้ที่ได้รับมรดกจึงมีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งพระราชบัญญัติภาษีมรดก 2558 มาตรา 11 ให้ผู้ที่ได้รับมรดกดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทย กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี อันเป็นการจัดเก็บภาษีโดยใช้สัญชาตินั่นเอง ซึ่งการจัดเก็บโดยอาศัยหลักสัญชาตินี้ไม่ว่าผู้ได้รับมรดกจะอยู่ที่ใดในโลก ก็ต้องมีหน้าที่เสียภาษีเช่น ท่านผู้อ่านมีสัญชาติไทยแต่ไปทำงานหรือ ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ต่างประเทศ ต่อมาได้รับมรดก แม้จะไม่ได้อยู่ในประเทศไทย ท่านผู้อ่านก็ต้องเสียภาษีการรับมรดกภายใต้กฎหมายฉบับนี้ โดยอาศัยหลักสัญชาตินั่นเอง

2. นอกจากผู้มีสัญชาติไทยแล้วผู้ที่ไม่ได้มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ต้องมีหน้าที่เสียภาษีเช่นกัน โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ดังกล่าว จะต้องเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายเข้าเมือง เพราะฉะนั้นโดยหลักถิ่นที่อยู่นี้เอง ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทยแต่มาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย เช่น ชาวต่างชาติมาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเนื่องจากมีภริยาเป็นคนไทยหรือชาวต่างชาติที่มาเกษียณในประเทศไทยและตามกฎหมายเข้าเมือง ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแล้วละก็จะต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายฉบับนี้เช่นกัน

3. สำหรับผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นอยู่ในราชอาณาจักรตามที่กล่าวมาข้างต้น ก็อาจจะต้องเสียภาษีการรับมรดกภายใต้กฎหมายฉบับนี้ หากมรดกที่ได้รับมานั้น

เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยในขณะที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตาย ดังนั้นท่านผู้อ่านจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้มิได้จัดเก็บภาษีโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับผู้ได้รับมรดกว่ามีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังคงถึงแหล่งที่มาของเงินได้อันเป็นมรดกเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย หรือไม่หากเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยผู้ได้รับมรดกก็มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมายฉบับนี้

แม้กฎหมายฉบับนี้ กำหนดผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีไว้อย่างครอบคลุมโดยใช้หลักสัญชาติ หลักถิ่น ที่อยู่และหลักแหล่งเงินได้ ทำให้ดูเินเินแล้วมีผู้อยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก แต่ไม่ใช่ผู้รับมรดกทุกคนที่ต้องเสียภาษี เพราะในพระราชบัญญัติภาษีมรดก 2558 มาตรา 12 กำหนดให้เฉพาะผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละรายซึ่งรวมกันมีมูลค่าเกินหนึ่งร้อยล้านบาทเท่านั้นที่จะต้องเสียภาษี โดยต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งก็ความหมายว่าหากบุคคลใดได้รับมรดกมีมูลค่าไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทก็ไม่ต้องเสียภาษี บทบัญญัติในส่วนนี้เอง ที่ทำให้หลายคนหายใจหายคอโล่งขึ้น และทำให้แรงต้านในการออกกฎหมายน้อยลง นอกจากนี้สำหรับท่านที่ได้รับมรดกเป็นทรัพย์สินเกินหนึ่งร้อยล้านบาท แต่มีหนี้สินตกทอดมาจากการรับมรดกนั้นด้วย ตัวอย่างเช่นท่านผู้อ่านได้รับมรดกมา 100 ล้านบาท แต่มีหนี้สินตกทอดมาจากการรับมรดกนั้นด้วย 20 ล้านบาท แต่มีหนี้สินตกทอดมาจากการรับมรดก นั้นด้วย 20 ล้านบาท กฎหมายฉบับนี้ยังอนุญาตให้นำมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้รับมรดกหักด้วยภาระหนี้สินอันตกทอดจากการรับมรดกได้ ดังนั้นมูลค่ามรดกที่ได้รับจึงมีเพียง 80 ล้านบาท ไม่เกิน 100 ล้านบาท เป็นผลให้ไม่ต้องเสียภาษีการรับมรดกซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

